

[Finansministeren.]

skelse af betalingsbalanceunderskuddet. Men jeg skal ikke uddybe det nærmere, jeg tvivler på, at det gør noget indtryk på hr. Svend Andersen (Rosk. a.).

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 20.15. Den første sag, der vil blive behandlet, er den på dagsordenen under nr. 13 opførte anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familiedydelser. (Indtægtsgraduering af børnetilskud).

Mødet udsat kl. 18.53.

Mødet genoptaget kl. 20.15.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familiedydelser. (Indtægtsgraduering af børnetilskud).
(Lovforslag nr. 272. Fremsat 17/8 76. Første behandling 17/8 76. Betænkning 19/8 76).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Albertsen (S):

Socialministerens forslag om ændring af loven om børnetilskud og andre familiedydelser er jo et led i den sparebuket, som det har været nødvendigt at binde for at leve op til de krav, der økonomisk og politisk påhviler regeringen.

Hvis man skulle se på buketten som sådan, så må man vel nok sige ud fra det udgangspunkt, jeg har som socialdemokratiets ordfører, at det vel ikke er det område, vi helst ser at der sker beskæring på, men vurderer jeg det forslag, som her er til behandling, må jeg sige, at den udformning, det har fået, og det sigte, det har, er af en sådan karakter, at jeg kan anbefale det i den udformning, det har fra ministerens side. Der er jo stillet 5 ændringsforslag dertil, som jeg senere skal gøre nogle bemærkninger om.

Forslaget tilsigter at fremme en besparelse på i alt 170 mill. kr. Det vil få virkning for de indtægtsgrupper, der har en skattepligtig indkomst på over 110.000 kr., og vil så blive afviklet med 6 pct. af det beløb, man har over 110.000 kr., således at man for det første barns vedkommende må imødesee, at hvis man har en indtægt over 140.000 kr., så vil man ikke kunne få noget børnetilskud.

Den måde, forslaget er opbygget på, forekommer mig at være tiltalende, og jeg er faktisk af den opfattelse, uanset vi har haft en hensigtsmæssig og praktisk ordening på dette område — man må jo sige, at den har været rationel — at når der skal spares, så har ministeren haft en heldig hånd, og de forligspartier, der er gået ind for det, har været forstående over for denne tankegang.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi under udvalgsarbejdet fra socialdemokratiets side gerne havde set, at der kunne blive muligheder for at regulere ydelserne eller disse grænser ud fra de indtægtsskift, der måtte være tale om, og det gælder navnlig, hvor der måtte være tale om en lavere indkomst. Det har imidlertid ikke været muligt, hvad jeg meget beklager, at få forståelse for et sådant ændringsforslag, og jeg må derfor fastholde den udformning, som ministerens forslag er udtryk for.

Der er under udvalgsarbejdet stillet nogle ændringsforslag af partiet venstre, som til-

[Albertsen.]

stræber, at det samme provenu skulle kunne spares, men at dette provenu skal komme ind i kraft af en lineær nedsættelse, dvs. at alle, også dem med meget lave indtægter, vil få beskåret deres børnetilskud med ca. 10 pct. Disse forslag må vi afvise, og jeg vil da også give udtryk for den forventning, at selv om venstre har stillet disse ændringsforslag, kan det alligevel, når de forventelig bliver nedstemt, tilslutte sig det forslag, der ligger fra ministerens side. Hvis en sådan tankegang er realistisk, vil jeg sige, at så er venstre jo også kun på det standpunkt, som de indtog i september 1974, hvor de sammen med en række andre partier jo havde lagt op til en besparelse på dette område på ca. 800 mill. kr., ud fra det princip og ud fra den tankegang og ud fra den vurdering, som ligger i ministerens forslag. Så derfor håber jeg, at venstre vender tilbage til det fornuftige standpunkt, de havde dengang. Foreløbig kan jeg anbefale ministerens forslag og må afvise venstres ændringsforslag.

Jeg tror, at det, jeg her har sagt, også er i overensstemmelse med de øvrige partier, der har indgået det forlig med regeringen, som er alle bekendt.

Jacob Sørensen (V):

Sidst, i 1975, vi her i tinget drøftede spørgsmålet om børnetilskuddene og spørgsmålet om at reducere børnetilskudsbeløbene, gav vi fra venstre udtryk for, at den besparelse, vi dengang drøftede, var for lille, og at den burde have været noget større. Vi har stadig væk det synspunkt, at det burde have været større, og vi er derfor ikke utilfredse med, at der nu kommer et nyt forslag, der også tilsigter en besparelse.

Vi gav ved sidste lejlighed udtryk for vores tilfredshed med, at man dengang havde valgt en lineær nedsættelse af tilskuddene i stedet for en indtægtsgraduering, og dette synspunkt har vi også stadig væk i behold, især når det drejer sig om så små nedsættelser, som der var tale om både sidste gang og denne gang. Der er en række svagheder ved indtægtsgradueringen.

Selve konstruktionen, som ministeren har fremlagt i forslaget, skal jeg af gode grunde ikke sige noget om, men derimod om virkningen af den. Virkningen er for det første, at det giver et betydeligt administrativt

arbejde, som nok vil koste et sted mellem 8 og 10 mill. kr., i alle tilfælde 8 mill. kr., efter hvad man kan forstå, og det er væsentlig mindre end det, man regnede med sidste gang, vi drøftede en indkomstgraduering. Men muligvis har man gjort erfaringer, så man kan sikre, at de 8 mill. kr. kan slå til til det.

En anden ting er, at hvis man skal undgå en helt tåbelig og omfattende administration, så er man nødt til at fastgøre reguleringen til et fast kriterium, som man kender i forvejen, og som ikke ændres. Der har vi jo faktisk intet andet valg end at vælge den senest kendte ansatte skattepligtige indkomst, og det er også det, man gør. Men på det tidspunkt, da den kommer til anvendelse til regulering af tilskuddene, er denne indtægt 2 år gammel, og allerede dette er jo en svaghed i sig selv.

Derudover kommer jo så, at ansat indkomst jo ikke i sig selv er nogen særlig god reguleringsfaktor for økonomiske ydelser til den ene eller den anden side, idet vort skattesystem jo opererer med mange forskellige faktorer i forbindelse med ansat indkomst. Jeg skal bare nævne de forskelle, der er mellem de to grupper, der hedder lejere af boliger og de, der hedder boligejere, de, der har ejerbolig. Skattemæssigt set behandles det jo vidt forskelligt, og tilskudsmæssigt og skattemæssigt behandles det vidt forskelligt, og det vil jo øve indflydelse på en uheldig måde, når man bruger ansat indkomst som reguleringsfaktor.

Dertil kommer, at vi jo i vort system har et skatteloft, som sikrer, at de, der ligger med maksimalskatten, altså den højeste marginalskat, er sikret mod ikke at komme over en vis skatteydelse. Det er indbygget for at sikre, at også de, der har en stor indkomst, dog får lov at beholde en del af indkomsten.

De økonomiske forhold, man er sikret igennem skatteloftet, mellem indkomstgrupper, som tangeres af dette forslag her, vil blive påvirket af, at man nu i en anden økonomisk henseende foretager en graduering som foreslået i forslaget. Det bør man også holde sig for øje, når man vurderer virkningerne af en graduering af indkomstregulering.

Dette taget i betragtning og også vurderet ud fra, at administrationsomkostning

[Jacob Sørensen.]

gerne er så store, som de er, set i forhold til besparelsen på ca. 170 mill. kr., gør, at vi i venstre stadig væk mener, at vi også i dette tilfælde havde været bedre tjent med, at man følger det lineære system og foretager en ensartet nedsættelse af børnetilskuddene til alle. Det vil i så fald dreje sig om 168 kr., hvis man regner med bruttobesparelsen ved den indtægtsgraduerede ordning, som forslaget går ud på, og det er uden hensyn til, at der ved den indtægtsgraduerede ordning vil gå en 8 mill. kr. tabt i administration.

Vi har derfor stillet nogle ændringsforslag, som vel giver det samme provenu, som det indtægtsgraduerede system vil give brutto. Det vil sige, at gennemført vil vore forslag i virkeligheden give et nettoprovenu, der er 8 mill. kr. større end det, regeringsforslaget vil give, uden at det samlede forældreantal kommer til at afgive mere.

Vi anbefaler tinget at stemme for vore ændringsforslag.

Maisted (FP):

Når dette lovforslag er vedtaget, betyder det øgede offentlige udgifter for kommunerne, fordi der skal ansættes flere mennesker på kommunekontorerne til en pris af 150.000 kr. pr. ansat pr. år, der skal administrere denne lov. Det betyder, at det er kernefamilien, det gifte par med fællesbørn, der skal betale disse besparelser, samtidig med at deres samlede skattebyrde stiger på grund af dette forlig. Det er derfor uanstændigt, når socialdemokratiet vil give det udseende af, at forslaget er socialt forvarligt.

Lad os se på den socialdemokratiske forsvarelighed. Hvis f. eks. den ene ægtefælle har særbørn og ingen indkomst eller en indkomst op til 110.000 kr., medens den anden ægtefælle har en betydelig indkomst, over de 110.000 kr., så vil dette ægtepar få fuldt børnetilskud. Det kunne jo f. eks. være en børnehaveleder, der havde særbørn og var gift med en socialinspektør eller en skattedirektør. Men hvis vi derimod har et ægtepar med fællesbørn, det, vi forstår ved kernefamilien, hvor den ene har indtægt som faglært, f. eks. købmand, smed, bager, maskinarbejder, og den anden har indtægt som ufraglært, f. eks. fabrikarbejder, og de tilsammen har en indtægt på over 110.000 kr., så vil de blive ramt af denne lov.

Det er det, socialdemokraterne kalder socialt forsvarligt. Loven vil være uforståelig for almindelige mennesker, når de hører, at loven skelner imellem gifte samlevende med fællesbørn, gifte samlevende med særbørn, gifte samlevende med fællesbørn og særbørn og ugifte samlevende med særbørn. Efter god socialdemokratisk skik favoriseres de løse forbindelser. Dette lovforslag siger med rene ord, at man er en tåbe, hvis man er gift og har fællesbørn.

Medforslagsstilleren, kristeligt folkeparti, er et kapitel for sig. Hele befolkningen går rundt og tror, at kristeligt folkeparti går ind for kernefamilien og ægteskabet, men nu anbefaler kristeligt folkeparti med dette lovforslag, at befolkningen ophæver ægteskabet og nedbryder kernefamilien. Hr. Jens Møllers veje er uransagelige.

Dette lovforslag betyder en reallønsnedgang for kernefamilien, fordi forligspartierne ikke vil gennemføre de nødvendige offentlige besparelser for derved at nedsætte skattetrykket. Fremskridtspartiet, der går ind for en reallønsfremgang for kernefamilien ved at nedsætte skattetrykket, kan ikke medvirke til gennemførelsen af dette lovforslag.

Grethe Philip (RV):

Det er uden større begejstring, jeg nu på mit partis vegne, det radikale venstre, anbefaler at gå ind for dette lovforslag. Vi er klar over, at der vil være en del familier med børn, der bliver ramt af det, og som sagt ser vi det med beklagelse, men vi har ment, at det var nødvendigt, når vi skulle finde store besparelser, at der også på det meget store budget, som socialministeren administrerer, blev fastsat visse besparelser, og vi mener alt i alt, at dette er et område, hvor man kan tage det uden den helt store skade.

Vi er også klar over, at den form, der er valgt, kan der rejses kritik imod, men jeg tror, at de, der har fulgt diskussionen om børnetilskud og beskæring af børnetilskud igennem årene, vil vide, at ligegyldig hvilken form man vælger, så er der visse familier, der kommer i klemme, og visse forhold, man må beklage. For os har det været af afgørende betydning, at det er blevet meddelt os, at ved de trin, der nu er fastsat i forslaget, falder aftrapningen ikke sammen med andre aftrapninger af sociale ydelser

[Grethe Philip.]

eller uddannelsesydelser. De falder på et tidligere tidspunkt.

I øvrigt vil jeg gerne tilføje, at der jo har været forholdsvis kort tid til at gennemgå og nøje overveje dette lovforslag i alle detaljer, og derfor kan vi vel ikke helt se bort fra, at der kan komme et tidspunkt, hvor vi siger, at der er visse ting, der må revideres, at vi gerne ser det ikke i princippet, men i detaljer lavet om, men i denne fase vil jeg anbefale, at man stemmer for det.

Ebba Strange (SF):

Det er en temmelig imponerende teknificering, dette lovforslag bliver udsat for her under andenbehandlingen. Man sidder sådan og føler, at man skal være regnemaskine for at forstå det, og det skal man nok også den dag, det kommer ud til befolkningen.

Jeg vil godt tage fat på indholdet i stedet for på alt det tekniske, fordi indholdet i det altså er, at man vil tage 170 mill. kr. fra børnene, fra familier med børn. Det vender vi os imod i socialistisk folkeparti. Principielt går vi ind for i vores socialpolitik, at det er de stærkeste skuldre, der skal bære de tungeste byrder, og derfor kan nogle måske have troet, at vi ville støtte dette forslag. Det gør vi ikke, for vi mener ikke, at der ofres for meget på børn i dette land. Hvis socialdemokraterne var kommet og havde spurgt, om vi ville være med til at omlægge nogle af de udgifter, vi har på børn, være med til at give noget mere til de lavtlønnede, noget mere til daginstitutionerne, så kunne vi måske have diskuteret det, men det er altså ikke det, man vil. Man vælger børnefamilierne, når man skal skære ned, når man skal spare, og dér vil vi ikke være med.

Det grundlag, man så vil skære ned på, det er det, vi kender indtil ulidelighed, og som vi har diskuteret frem og tilbage i tinget mange gange i mange forbindelser, når vi skulle tildele sociale ydelser af en eller anden art. Man vil tildele børnetilskuddene, eller nedskære dem rettere sagt, på grundlag af den skattepligtige indkomst, den skattepligtige indkomst, som visse befolkningsgrupper med høj løn kan manipulere med, sådan at de kommer ned på en trækprocent, der betyder, at en Glistrup altså

kan få sine fulde børnetilskud, uanset om han har tre eller fire børn, mens en familie, hvor den ene tjener 70.000 kr. om året og den anden tjener 80.000 kr., ingenting kan få. Sådan er det.

Endvidere rammer forslaget særlig hårdt de familier, hvor begge forældre er udearbejdende. Den familie, jeg lige har nævnt, vil typisk have op mod 1.000 kr. i udgifter til daginstitutioner eller andre former for børnepasning, mens en familie med en tilsvarende indkomst, hvor det kun er den ene, der tjener pengene, ikke har de udgifter. Det vil sige, at forslaget foruden at være børnefjendsk også er kvindefjendsk, fordi det modvirker den tendens, som vi støtter i socialistisk folkeparti, at kvinderne i dette land skal have lov til at udvikle sig til at blive erhvervsmæssigt og økonomisk uafhængige. Nu bliver det ikke bare brugt som argument, når en gift kone gerne vil ud at arbejde, at det er for dyrt at få ungerne i børnehaven, så derfor må hun hellere blive hjemme. Det bliver også brugt, at børnetilskuddet ryger, hvis hun går ud og tager arbejde. Så har man en klemme til på hende, så kan hun gå hjemme og vande potteplanterne.

På den anden side står vi også i den situation, at en familie, der pludselig går ned i indtægt af en eller anden grund, f. eks. fordi den ene bliver arbejdsløs eller syg, eller måske fordi en beslutter at holde en pause i sit job, netop fordi de skal have børn, altså kan risikere, at børnetilskuddet bliver taget fra dem, når de får barnet, fordi det bliver regnet ud på den indkomst, de havde 2 år tidligere.

Det er et dårligt forslag, og det har vi diskuteret i udvalget. Vi diskuterede, om man kunne lave en dispensationsordning, der tog højde for det, jeg har nævnt her sidst, men det viste sig, at det blev så udviklet administrativt, at forligspartierne altså abenbart har droppet det.

Tilbage står vi så med ændringsforslag fra venstre, og dem stemmer vi i socialistisk folkeparti imod. Venstres ændringsforslag går, som hr. Jacob Sørensen gjorde rede for det, ud på, at man skal foretage en lineær nedskæring i stedet for en forholdsmæssig nedskæring i forhold til lønindkomsten. Dér vil jeg altså sige, at socialministeren dog har

[Ebba Strange.]

forsøgt at fordele byrderne sådan, at det er de stærke skuldre, der kommer til at bære dem. De lavtlønnede børnefamilier, der i forvejen er dem, der er allerhårdest ramt af det, som forligspartierne her er i færd med at vedtage, de, der hårdest vil mærke afgifterne, de, der hårdest vil mærke overenskomstindgrebet, skal altså også skære ned, hvis det bliver venstres ændringsforslag, der bliver vedtaget.

Socialistisk folkeparti stemmer imod ændringsforslagene, og vi stemmer imod lovforslaget ved dets endelige behandling.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Det kan vel ikke komme som nogen overraskelse, at det konservative folkeparti er imod de indtægtsregulerende børnetilskud. Det giver øget administration ude i kommunerne og dermed også et øget personaleforbrug i den offentlige sektor, hvilket vi som bekendt er imod.

Vi har i ændringsforslag til finansloven anvist besparelser, der fuldt ud opvejer de områder, som dette forslag dækker. Jeg tror, det var et lykkeligt øjeblik for socialministeren, da socialministeren tilbagetog sit ændringsforslag til dette forslag til lov, og det kan jeg kun komplimentere socialministeren for.

Det konservative folkeparti kan stemme for de af venstre stillede ændringsforslag om de lineære besparelser og de lineære børnetilskud.

Inge Krogh (KrF):

Om det foreliggende lovforslag om nedtrapning af børnetilskuddet for familier, der har en indtægt på over 110.000 kr. i 1975-kroner, vil jeg gerne sige, at kristeligt folkeparti ikke er begejstret for forslaget, men vi mener, at når der skal ske en besparelse på dette område, så mener vi, det er sket på den lempeligste måde, det kan ske på. Det havde været godt, hvis det ændringsforslag, som har været omtalt flere gange, havde kunnet gå igennem til betænkning. Det drejer sig jo om, at man kunne få indtægten reguleret med det samme, hvis den gik ned af en eller anden grund, f. eks. fordi en af forældrene holdt op med at arbejde, men det kunne altså desværre ikke lykkes.

Jeg kan sige angående de ændringsforslag, der er stillet af venstre, at dem kan vi ikke gå ind for; de rammer også de familier, der har de laveste indkomster.

Hanne Reintoft (DKP):

Det har undret mig noget under udvalgsbehandlingen af denne sag, at flere partier har beskæftiget sig så meget med de øgede administrationsudgifter ved dette forslag, fordi jeg synes, at erfarne politikere må vide, at generelle ydelser altid er billigere at administrere end specielle ydelser. Der er for så vidt ingen grund til at angribe ministeren, hvis man skal støtte forslaget, for administrationsomkostningerne, for det er billigere at yde et børnetilskud generelt. Hvis man vil rette op på eventuelle sociale skævheder, burde der også være politisk viden herinde til at være klar over, at man kan gøre det ved at forandre vores skattelovgivning og flytte skattebyrden og på den måde regulere tingene.

Når det er sagt, så må vi sige, at vi ikke kan støtte lovforslaget, vi vil stemme imod det. Vi kan heller ikke støtte venstres ændringsforslag af den enkle og klare grund, som jeg anførte ved første behandling, at vi ikke vil tolerere flere nedskæringer i den sociale sektor.

Endvidere er det sådan, at hvis man overhovedet vil diskutere indtægtsregulering af sociale ydelser med vort parti, så må man anerkende, at man må diskutere det på grundlag af en bruttoindkomst. Fru Ebba Strange har anført ulighederne, og jeg skal bare igen sige, at vi ikke som arbejderparti — der skulle da også være andre, der tænkte sådan — kan acceptere, at to murersvende kan stå ved siden af hinanden, og han, der har parcelhus, får børnetilskud, og han, der bor i en dyr lejlighed i Murergade til 3.200 kr., får ingen børnetilskud på grund af et andet stort, såkaldt arbejderpartis storslåede sociallovgivning.

Jeg har også i den forbindelse undret mig meget over kristeligt folkepartis familiepolitik, for med den lovgivning, vi gennemfører her, hindrer det faktisk en ung mor i at nedlægge arbejdet og gå hjem, fordi det betyder, at hun først får sit børnetilskud flere år efter, at hun har taget den beslutning.

Det rammer de arbejdsløse, især hvis

[Hanne Reintoft.]

begge i familien bliver arbejdsløse, fordi de mister endnu en mulighed for at sikre deres børn det leveniveau, der i vores materielle samfund presser børnene meget hårdt i skoler, og hvor de ellers befinder sig.

Vi må endvidere igen sige, at børnetilskudslovgivningen er skattelovgivning, og vi har ingen fornuftig begrundelse fået for, at man ensidigt rammer en ganske bestemt gruppe skattemæssigt, fordi de har forsørgerpligt over for børn. Sammenligner man med vores øvrige lovgivning, ser man altid et hensyn til dette at have forsørgerpligt, det gælder også vores bistandslovgivning, men her vedtager man altså, at man skal bære en ekstra byrde, fordi man har sat børn i verden. Det er populært hos ældre og barnløse, men umiddelbart ikke en solidarisk ting.

Må jeg så sige til allersidst, at selv om vi nu havde været positivt indstillet over for forslaget — det er vi altså ikke — kan man ikke gennemføre sociallovgivning sammen med DKP med det enestående sjukskærbejde, der er vist de sidste døgn. Vi sidder med en ungdomsydelsesskandale, som alle kender. Vi har i formiddags haft samråd med ministeren om en pensionsreformskandale, som alle kender, gennemført i sene natte timer med politisk pres fra de høje herrer, der laver forligsforhandlinger. Hver eneste gang viser det sig, at vi ikke har haft tid til at overskue konsekvenserne, og befolkningen betaler. Vi er efterhånden nogle kolleger til socialministeren, der har måttet købe nye sko, fordi vi har krummet tæerne ud af de gamle over, at det er en kollega, der forringer dansk sociallovgivning på den måde.

Steen Folke (VS):

Heller ikke denne gang er de sociale udgifter gået fri. Det er det foretrukne spareområde, når der skal skæres ned på de statslige udgifter. VS er ikke modstandere af enhver besparelse, men vi er modstandere af, at det altid er de sociale og de uddannelsesmæssige udgifter, som først og fremmest skal holde for. Faktisk kan jeg oplyse, at vi selv har stillet et forslag i denne samling om en besparelse på 790 mill. kr. Det er der nok ikke mange der er klar over. Flertallet herinde har forhindret dette forslag i overhovedet at komme til behandling, lige så vel som

de øvrige forslag, som VS har udarbejdet til samlingen.

Jeg kan da godt afsløre, at vores besparelsesforslag bestod i at fratage arbejdsgiverne det tilskud, den såkaldte prisdæmpende ydelse, som det borgerlige-socialdemokratiske flertal bevilegede arbejdsgiverne for et halvt år siden. Det ville være en form for indkomstpolitik med modsat fortegn. Det ville spare de betrængte statsfinansier for 790 mill. kr., men det er jo ikke den form for indkomstpolitik, forligspartierne går ind for.

Forslaget om at beskære børnetilskuddene går VS imod. Ganske vist vil det kunne ramme folk med noget større indtægter, men dog ikke anderledes, end at f. eks. et forældrepar, bestående af en faglært og en ufaglært, som bor i en lejlighed, vil blive ramt af forslaget. Derimod vil mange selvstændige med høje indtægter, som kan udnytte fradragsfiduser, gå fri.

VS mener, at hvis man skal ramme de højere indkomster, så må det ske ved en skærpelse af progressionen i den direkte skat i forbindelse med en overgang til en form for bruttoindkomstbeskatning. Vi mener ikke, det er rimeligt, at folk med børn skal stilles ringere end folk uden børn på samme indtægtsniveau.

Ydermere vil dette forslag medføre en ret omfattende ekstraadministration i kommunerne. Der skal ansættes flere til at registrere og kontrollere folk. Vi mener ikke, det er på den måde, arbejdsløsheden skal bekæmpes.

Venstres ændringsforslag vil VS hverken stemme for eller imod. Vi ønsker hverken regeringens forslag gennemført eller en generel nedskæring af børnetilskuddene, sådan som venstre ønsker det.

Lad mig til sidst nævne en urimelig detalje i regeringens forslag, som også fru Ebba Strange var inde på. Jeg stillede i udvalget det spørgsmål, om regeringen havde tænkt sig at indføre en dispensation for dem, der ville blive ramt af indtægtsnedgang, fordi børnetilskuddet skal baseres på indkomsten fra det foregående år. Det vil f. eks. ramme folk, der bliver arbejdsløse. Men ikke engang dét problem havde regeringen tænkt sig at gøre noget ved. Et ekstra spark til de arbejdsløse med venlig hilsen fra socialdemokratiet.

Socialministeren (Eva Gredal):

Som jeg har nævnt i den skriftlige fremsættelse, er dette noget, der må ses som led i regeringens aftale om begrænsning af de offentlige udgifter. Jeg har aldrig udtrykt begejstring for besparelser på det sociale område, men skal det ske, så mener jeg, dette forslag er socialt rimeligt og forsvarligt.

Derimod må jeg afvise venstres ændringsforslag. Efter det kommer de lavest lønnede på samme nedskæringer i børnetilskuddet som de højest lønnede, og det finder jeg socialt uretfærdigt.

Jeg vil godt have lov at sige til hr. Steen Folke, at han ikke har fulgt rigtigt med i sagen. Havde han gjort det, så var han klar over, at der var fremsat et ændringsforslag om dispensationsadgang, men den ønskede man ikke at få gennemført i socialudvalget. Den var bl. a. kommet de arbejdsløse til gode.

Jeg har ikke behov for i øvrigt at gå i enkeltheder omkring dette forslag, men jeg vil nok have lov at sige, at det er pudsigt, med hvilken omhu man nu begynder at tage sig af de store indtægter. Jeg synes også, jeg vil nævne, at en almindelig familie med 2 børn skal have en skattepligtig indtægt i år på 190.000 kr., før deres børnetilskud er helt væk, så det er altså ikke helt små indtægter, vi taler om.

Albertsen (S):

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Steen Folke, som efterlyste et ændringsforslag, som kom frem på foranledning af hr. Steen Folke, at hvem der ikke kom frem, da vi skulle drøfte dette ændringsforslag, det var hr. Steen Folke, og hvem der ikke ville støtte sådan et ændringsforslag, det var de partier, der nu så villigt kritiserer den manglende sociale holdning. Her havde været en mulighed for at demonstrere lidt forståelse over for det rejste problem, som er erkendt er et problem, men som det ikke var muligt at få realiseret.

Så må jeg sige til fru Ebba Strange, at fru Ebba Strange åbenbart ikke har læst forslaget, når hun fremstiller det, som om man, når man har en 3-4 børn, ikke får noget tilskud, når man har en indtægt på 150.000 kr. Det er jo simpelt hen ikke rigtigt. De pågældende vil i dette tilfælde få et tilskud for

2½ barn, hvis man endelig skal have det regnet ud og skåret helt ud i pap.

Den behandling, dette lovforslag har fået, har inden for den tidsramme, som har været til rådighed, været så seriøs og så grundig, som det, alt andet lige, har været muligt at realisere med samråd, med spørgsmål, med deputationer, med besvarelser, med en åben debat, så den fremstilling, som om det var det rene sjusk, har intet med realiteterne at gøre og har intet med den arbejdsform, der er anvendt i udvalget, at gøre.

Steen Folke (VS):

Jeg vil gerne sige til socialministeren og til hr. Albertsen, at VS er et parti, som herinde er repræsenteret med 4 mandater. Vi 4 skal samtidig være i en række forskellige udvalg. Jeg har skullet være i erhvervsudvalget og i socialudvalget og i gruppeformandsmøder, og det er altså undertiden faldet sammen, sådan at jeg ikke har kunnet være alle steder på én gang. Det er et problem, man har som et lille parti.

I øvrigt vil jeg sige om realiteten i det, der er blevet sagt, at jeg rejste i socialudvalget det problem, som jeg følte måtte være et problem for dem, der ønskede dette lovforslag gennemført, at det var oplagt urimeligt indrettet, at det ville ramme folk, der havde en indtægtsnedgang.

Vi har aldrig villet stemme for det forslag, der ligger her. Det er ikke vores opgave at flikke noget sammen herinde. Jeg har bare påpeget et problem, der gjorde det forslag, som man havde fremsat, ekstra urimeligt, og det viste sig altså også, at det havde man vist ikke rigtig tænkt igennem. Men flertallet, der ønsker at gennemføre dette forslag, har altså ikke ønsket at rette den oplagte urimelighed, som jeg har påpeget.

Maisted (FP):

Jeg ville sætte stor pris på, om kristeligt folkeparti heroppe fra talerstolen ville forklare, hvordan deres nye familiepolitik ser ud, når de går med til dette lovforslag.

Ebba Strange (SF):

Kun for at fortælle hr. Albertsen, at jeg har læst lovforslaget, jeg har endog læst det særdeles grundigt. Jeg mener ikke, jeg har sagt, at alle børnetilskuddene faldt væk ved en indtægt på 150.000 kr., men der falder i

[Ehba Strange.]

hvert fald mindst halvandet børnetilskud væk ved 150.000 kr., og det er nok for mig. Hvis jeg har sagt det, så det kunne forstås på en anden måde, så beklager jeg.

Så vil jeg i øvrigt sige, når hr. Albertsen så siger, at vi har haft god og rigelig tid til behandlingen af forslaget, at det jo ikke er rigtigt, hr. Albertsen. Der har været én deputation, og vi har haft nogle møder, men det er da gået meget, meget, meget hurtigt, ligesom alt det andet herinde er gået meget hurtigt i disse dage. Så kan man jo selv vurdere, hvor grundigt det så bliver.

Hanne Reintoft (DKP):

Altså, jeg kommer faktisk herop for at give hr. Albertsen ret i noget. Jeg tror nemlig, det er rigtigt, at dette forslag er behandlet nøjagtig lige så seriøst som alt det andet. Men det, der er i vejen med den lovgivning, vi laver her, er, at vi gennemfører en lovgivning, der lægger en masse byrder på befolkningen uden at kunne overskue dens følger. Jeg tror heller ikke, hr. Albertsen, at udvalgsrådet i formiddags kan vise, at vi har gennemført sociallovgivning, hvis følger vi kunne overse.

Når så socialministeren snakker om de rige, så er det altså en blikkenslager og en porcelænsarbejder, der er gift med en anden. Da begynder man nemlig at trappe deres børnetilskud ned. Hvis man havde villet fremsætte DKPs ændringsforslag til hele dette forlig, så havde man set et skatteforslag, der prøvede at ramme ned på de rige indtægter, og så kunne man have brugt de bemærkninger. Men det her er to arbejderfamilier, man ganske klart rammer, og det er der ingen mening i.

Men hensyn til ændringsforslagene var jeg selv meget indstillet på et ændringsforslag, hvor man kunne omberegne, hvis folk pludselig gik ned i indtægt: begge parters arbejdsledelse, ønske om at blive hjemme hos et nyfødt barn. Men ministeren kom med et langt mere omfattende ændringsforslag, end vi andre havde bedt om, nemlig et ændringsforslag, der betød en tredje restskatteordning. Først restskatten, så tilbagebetalingen af boligsikringen, hvis man i en økonomisk trængt situation havde måttet tage lidt ekstraarbejde, og nu tilbagebetaling af

børnetilskuddene. Og for den, der til daglig sidder i socialt arbejde og for det første ved, hvordan disse restskatter piner befolkningen, og for det andet, hvilken måde de opkræves på — jeg husker den nyligt vedtagne lov om opkrævning af skatter og afgifter — er det ikke noget, et socialt indstillet menneske kan støtte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes med 96 stemmer mod 72; 4 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 og 3 betragtedes som
forkastet med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 1.

§ 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 om en ny affattelse af § 2 betragtedes som
bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1-3.

§ 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 angående titlen betragtedes som
bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1-3.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
Anden behandling af forslag til lov om begrænsning af udbytter og vederlag m. v.
(Lovforslag nr. 275. Fremsat 17/8 76. Første behandling 17/8 76. Betænkning 18/8 76).